

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **ministr dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/4, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. 50/2018-510-RK/4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 9. 2019, č. j. 39 A 4/2019 - 63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 8. 6. 2018, č. j. 18/2018-910-IPK/19, povolilo v řízení vedeném podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, stavbu „*Silnice I/68 Třanovice – Nebory – část II*“ v rozsahu sedmi stavebních objektů.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl žalobcův rozklad a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), v níž zároveň požádal o částečné osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Krajský soud usnesením ze dne 15. 1. 2019, č. j. 39 A 4/2019 - 21, obě žádosti žalobce zamítl pro zjevnou bezúspěšnost žaloby. Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud odmítl usnesením ze dne 2. 5. 2019, č. j. 9 As 28/2019 - 28.

[5] Žalobce dále v rámci řízení vedeného před krajským soudem učinil v podáních ze dne 16. 8. 2019 návrhy na přerušování řízení, prodloužení každé lhůty, obnovu řízení skončených po 15. 4. 2019 a na prohlášení všech doručení od 15. 6. 2019 za neúčinné. Požádal rovněž opět o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[6] Krajský soud shora označeným usnesením návrhy žalobce obsažené v podáních ze dne 16. 8. 2019 odmítl.

[7] Proti tomuto usnesení krajského soudu nyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností, v níž také požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení před Nejvyšším správním soudem.

[8] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení a shledal, že nejsou splněny.

[9] Ze spisu krajského soudu totiž zjistil, že krajský soud usnesením ze dne 30. 9. 2019, č. j. 39 A 4/2019 – 99, které nabylo právní moci dne 14. 10. 2019, řízení o stěžovatelově žalobě zastavil, přičemž skončení řízení před krajským soudem představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti proti procesnímu usnesení krajského soudu vydanému v rámci tohoto řízení. Kasační soud nemůže rozhodovat o procesních návrzích učiněných stěžovatelem v řízení před krajským soudem, které již bylo pravomocně skončeno. I pokud by totiž shledal kasační stížnost důvodnou a zrušil napadené usnesení, nemohlo by se tím „otevřít“ pravomocně ukončené řízení před krajským soudem. Věcné projednání kasační stížnosti by tak nemohlo vést k účinné ochraně práv stěžovatele.

[10] Meritorní rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti by nemohlo být ani podkladem pro případnou obnovu řízení ve smyslu § 114 odst. 1 s. ř. s. a nemohlo by být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu). Případná škoda by totiž mohla být eventuálně způsobena pouze rozhodnutím ve věci samé. Za těchto okolností nezbývá než uzavřít, že stěžovatel objektivně nemůže mít z rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti jakýkoli užitek.

[11] Uvedený závěr neznamená, že by stěžovatel namítající nezákonnost napadeného usnesení zůstal po skončení řízení před krajským soudem bez možnosti dosáhnout nápravy případného pochybení krajského soudu. V takovém případě byl oprávněn podat kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu ve věci samé, v níž mohl namítnout vadu řízení před krajským soudem spočívající v tom, že existovaly důvody, které zpochybňují zákonnost usnesení o odmítnutí návrhů stěžovatele ze dne 16. 8. 2019. Jelikož však žalobu vzal z vlastní vůle zpět, byl takový postup krajně nepravděpodobný.

[12] Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že stěžovatel podal kasační stížnost dne 18. 9. 2019, tedy ještě před skončením řízení před krajským soudem. V době podání návrhu byly podmínky řízení o kasační stížnosti splněny. Předmět řízení však v jeho průběhu odpadl, přičemž tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný.

[13] Obdobnou procesní situací se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 18. 1. 2018, č. j. 4 As 195/2017 – 23, nebo ze dne 31. 1. 2018, č. j. 1 As 314/2017 - 22. V těchto případech bylo kasační stížností napadené usnesení o ustanovení zástupce v řízení před krajským soudem a kasační stížnost následně odmítnuta, neboť než o ní kasační soud rozhodl, bylo řízení před krajským soudem pravomocně ukončeno, aniž by rozhodnutí, kterým se končí řízení, bylo napadené kasační stížností. V těchto rozhodnutích přitom Nejvyšší správní soud vyšel ze své předchozí judikatury vztahující se k obdobné procesní otázce, kdy byla podána kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o nepřiznání postavení osoby zúčastněné na řízení, avšak v průběhu řízení o kasační stížnosti bylo řízení před krajským soudem ukončeno (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2006, č. j. 1 As 23/2005 - 146, nebo ze dne 24. 8. 2016, č. j. 8 As 124/2016 - 25).

[14] Neexistující předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona.

pokračování

[15] Pro úplnost Nejvyšší správní soud podotýká, že nerozhodoval o žádostech stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení před kasačním soudem, neboť s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti by takové rozhodnutí bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu